

[Stensballe.]

Forslag stillede fra anden Side, navnlig for at imødekomme den Organisation, som ikke straks vilde med, og for at imødekomme Krav fra de Folks Side, som skulde have nydt godt af det Ændringsforslag til Overvejelse, som altsaa aldrig blev stillet.

Hvad nu det Lovforslag angaar, som foreligger her, kan jeg ikke gaa i Detailler, dertil er der ikke Tid. Det har ogsaa været drøftet saa meget baade i Partierne og her paa Rigsdagen, at jeg gaar ud fra, at noget saadant ikke behøves. Men jeg vil gerne knytte enkelte Bemærkninger til Forslaget i dets Helhed.

Forslaget er bygget op paa 1919-Lovens Grund, men man har ikke nøjedes med en Tapetsering alene, der er udført en Hovedistandsættelse paa Bygningen med gavnlige Funderinger hist og her, hvor Grunden ikke var tilstrækkelig stabil, og med enkelte Udbygninger. Fra alle Sider er nu de Hovedprincipper for Tjenestemændenes Forpligtelser og Rettigheder saavel som for selve Lønningsmaaden anerkendt, som var nedlagt i Lønningsloven af 1919 og ændret i Loven af 1927, alt sammen under det Hovedhensyn, at Tjenestemandsstillingen er en varig, en Livsgerning for vedkommende, at Tjenestemandens Lønning skal være fastsat ved Lov, og at Lønningsvilkaarene som Følge af Tjenestemandsstillingens hele Karakter maa være saaledes, at Lønningerne vel i nogen Maade er afhængige af de skiftende Konjunkturer i de private Erhverv, men at de dog er nogenlunde uafhængige af mindre Udsving. Derfor er de regulerbare Tillæg bibeholdt, og de er endda blevet udvidet, for saa vidt som der er foreslaaet inddraget under automatisk Regulering en større Del af Lønmassen end tidligere. Det er min Tro, at Efterverdenen vil give dette Forslag, til Trods for at det er kommet til Veje gennem en Overenskomst, det Skudsmaal, at der herigennem er skabt solide og gode Vilkaar for Tjenestemændene saavel i retslig og økonomisk Henseende, som hvad angaar Udførelsen af deres Arbejde.

Den for saavel Staten som Tjenestemændene særdeles vigtige første Del, som omhandler de almindelige Bestemmelser samt Bestemmelserne angaaende Pension, Efterindtægt for Tjenestemændenes efterladte, Stedstillæg og Reguleringstillæg, har været underkastet en meget grundig Drøftelse. Jeg vil gerne herom sige, at Kommissionen gennem 3 særdeles udmærkede Udredninger af Professor, Dr. juris Poul Andersen fik et meget vigtigt Bidrag til Forklaring af Tjenestemandsbegrebet, Tje-

nestemændenes Forhold i det hele taget, deres Forhandlingsret og Retsstilling, og jeg vilde have anset det for særdeles paa-krævet, at disse gode Bidrag for fremtidige Overvejselsers Skyld var blevet mangfoldiggjort og stillet til Raadighed for Rigsdagens Medlemmer. Men nu er, saa vidt jeg kan skønne, Hovedsynspunkterne deri blevet offentliggjort i Professorens nye Bog, der er udkommet til Brug for de studerende, og som hedder „Hovedpunkter af Forvaltningsretten“. Her er hele Tjenestemandsforholdet, Spørgsmaalet om Tjenestemandsstrejker o. s. v. behandlet i Kapitel 4. Af Hensyn til den fremrykkede Tid maa vi nu give Afkald paa at læse disse Udredninger, for hvilke Kommissionen skylder Professoren megen Tak. Jeg kunde altsaa have ønsket, at de var blevet læst i deres Helhed af Rigsdagens Medlemmer, men hverken Kommissionen eller Folketingsudvalget har optrykt dem, og nu mener jeg, det er for sent at gøre det.

Hvad Lovforslagets første Del, den organisatoriske Del, angaar, mener jeg, at der her er opnaaet store Fordele baade for Staten og for Tjenestemændene. For Statens Vedkommende skal jeg særlig nævne, at det her slaas fast, at Forsørgerhensynet bør stilles stærkere i Forgrunden, end det er sket i Loven af 1919. Med andre Ord, man gaar videre ad den Vej, som Venstres Regering slog ind paa i 1927. Ikke mindre vigtigt er det, at der, som den højtærede Finansminister har gjort Rede for, er indført en længere Prøvetid end hidtil for dem, der skal være Tjenestemænd. Tillige er der indført Bestemmelser om en Aspirantordning, ifølge hvilken man ikke kan faa fast Ansættelse, før man er fyldt 24 Aar, og i hvert Fald skal man gaa mindst 2 Aar paa en mindre Lønning end den, der gælder for Stillingen. Aspiranter, der er fyldt 21 Aar, skal herefter arbejde for 90 pCt. af den normale Løn, og Aspiranter, der ikke er fyldt 21 Aar, for kun 80 pCt. af den fast ansattes Løn. Herved har man rettet en af de Fejl, der efter min Mening blev begaaet i 1919, da der blev givet for meget til de unge, og samtidig er der indført Lønforhøjelser for de ældre, men det skal jeg senere komme tilbage til.

Derved, at der er sat en passende Prøvetid og en modnere Alder som Betingelse for Ansættelse i Tjenestemandsstilling, og derved, at der er indført Bestemmelser om, at en Tjenestemand ikke kan faa Pension før efter 5 Aars Tjeneste eller før det 35te Aar, er der skabt Mulighed for, at man kan faa afskediget en Mand, inden det Tidspunkt,